

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 656/95 НА КОМИСИЯТА

от 28 март 1995 година

за изменение на Регламент (ЕИО) № 2568/91 относно характеристиките на маслиновото масло от маслини и на маслиновото масло от остатъчен материал от маслини, както и относно приложимите методи на анализ и Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент № 136/66/ЕИО на Съвета от 22 септември 1966 г. относно създаването на обща организация на пазара на масла и мазнини¹, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 3179/93², и по-специално член 35а от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 г. относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа³, последно изменен с Регламент (ЕО) № 3330/94 на Комисията⁴, и по-специално член 9 от него,

като има предвид, че Регламент (ЕИО) № 2568/91 на Комисията⁵, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2632/94⁶ дефинира характеристиките на маслиновото масло от маслини и на маслиновото масло от остатъчен материал от маслини, както и относно релевантните методи на анализ; като има предвид, че Регламент (ЕИО) № 2568/91 изменя освен това и допълнителни бележки 2, 3 и 4 към глава 15 от Комбинираната номенклатура, включена в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87;

като се има предвид напредъкът в изследванията, характеристиките на маслиновото масло, както са дефинирани в Регламент (ЕИО) № 2568/91 следва да се изменят така, че да осигуряват чистотата на търговските продукти и следва да се определят приложимите методи за анализ;

като има предвид, че опитът показва, че са необходими някои корекции на метода за определяне съдържанието на трилинолеин; като има предвид, че освен това, за да продължи процесът на хармонизация с международните стандарти, установени от Международния съвет по маслиновото масло от маслини следва да се коригират някои

¹ ОВ 172, 30.9.1966 г., стр. 3025/66.

² ОВ L 285, 20.11.1993 г., стр. 9.

³ ОВ L 256, 7.9.1987 г., стр. 1.

⁴ ОВ L 350, 31.12.1994 г., стр. 51.

⁵ ОВ L 248, 5.9.1991 г., стр. 1.

⁶ ОВ L 280, 29.10.1994 г., стр. 43.

граници, засягащи характеристиките на маслиновото масло от маслини и на маслиновото масло от остатъчен материал от маслини;

като има предвид, че промените в характеристиките на маслиновото масло от маслини, цитирани по-горе, изискват да се направи изменение на допълнителните бележки 2, 3 и 4 към глава 15 от Комбинираната номенклатура;

като има предвид, че за да се позволи един период на нагаждане към новите стандарти и въвеждане на средствата, необходими за тяхното прилагане, и за да се избегнат смущенията в търговията, влизането в сила на настоящия регламент следва да се отложи с приблизително два месеца, и че трябва да се вземат мерки, така че маслиновото масло, пакетирано преди влизането на регламента в сила, да бъде продаден в рамките на един ограничен период;

като има предвид, че поради това трябва да се изменят Регламенти (ЕИО) № 2658/87 и (ЕИО) № 2568/91, чието приложение XIV изменени цитираните допълнителни бележки;

като има предвид, че мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Управителния комитет по маслата и мазнините,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕИО) № 2568/91 се изменя, както следва:

1. В член 2 се добавя следното тире:

„- за определянето на стигмастадиени, методът изложен в приложение XVII.”;

2. приложенията се изменят в съответствие с приложение I към настоящия регламент.

Член 2

Допълнителни бележки 2, 3 и 4 към глава 15 от Комбинираната номенклатура, включени в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87, се заменят с текста, изложен в приложение II към настоящия регламент.

Член 3

Настоящият регламент влиза в сила на 60-ия ден след датата на публикуването му в Официален вестник на Европейските общности.

Той не се прилага за маслиновото масло от маслини и маслиновото масло от остатъчен материал от маслини, пакетирани преди датата на влизането му в сила и те ще се продават до края на десетия месец след посочената дата на влизането му в сила.

31995R0656 – ЦПР – редактиран

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 28 март 1995 година.

За Комисията:

Franz FISCHLER
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ I

1. В съдържанието на приложенията към Регламент (ЕИО) № 2568/91 се добавя следното заглавие:
„Приложение XVII: Определяне на стигмастериени в растителни масла
.....84”
2. Приложение I се заменя със следните таблици и текст:

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

ХАРАКТЕРИСТИКА НА МАСЛИНОВОТО МАСЛО ОТ МАСЛИНИ

В И Д	Кисели нност % msg	Преkis стойност Meq O ₂ /kg	Халоген ирани разтвори тели mg/kg ¹	Пара- фини mg/kg	Наситени мастни киселини в поз. 2 триглицериди %	Стигма Стериен и ² mg/kg	Еритро- диол + уваол %	Трили- нолеин %	Холе- стерол %	Браси - касте рол %	Кампе- стерол %	Сти гма тер ол %	Бета- сито стерол % ³	Делта -7- стигм астен ол %	Общо стероли % mg/kg
1. Необра ботено маслин ово масло „Extra „Върдж ин” „	M 1,0	M 20	M 0,20	M 250	M 1,3	M 0,15	M 4,5	M 0,5	M 0,5	M 0,1	M 4,0	< Ca mp.	m 93,0	M 0,5	m 1000
2. Необра ботено маслин ово масло „Върд „„Върд жин” „	M 2,0	M 20	M 0,20	M 250	M 1,3	M 0,15	M 4,5	M 0,5	M 0,5	M 0,1	M 4,0	< Ca mp.	m 93,0	M 0,5	m 1000
3. Необра ботено обикно вено маслин ово масло „Ordina	M 3,3	M 20	M 0,20	M 250	M 1,3	M 0,15	M 4,5	M 0,5	M 0,5	M 0,1	M 4,0	< Ca mp.	m 93,0	M 0,5	m 1000

матери ал от маслин и																						
9. Маслин ово масло от остатъч ен матери ал от маслин и	М 1,5	М 2015	М 0,20	> 350	М 2,0																	

М = максимум, m = минимум.

¹ Обща горна граница за химически съединения, открити с електронен детектор. За индивидуално откритите химически съединения горната граница е 0,19 mg/kg.

² Сума на изомерите, които могат (или не) да бъдат сенарирани с капиларна колона.

³ Делта-5-23-стигмастадиенол + холестерол + ситостерол
ситостанол + делта-5-авенастерол + делта-5-24 стигмастадиенол.

Забележка:

Маслиното масло трябва да се отхвърли, ако някоя от характеристиките е извън посочената граница.

В И Д	Киселинен състав						Сума на транс-олеиновите изомери %	Сума на транс-олеиновите и транс-линоленовите изомери %	K ₂₃₂	K ₂₇₀	K ₂₇₀ със алуминиев окис	Делта-К	Панелен тест
	Миристонова %	Линоленова %	Арахидова %	Ейкозенова %	Бехенова %	Лигноцерина %							
1. Необработено маслиново масло „Extra „Върджин“ „Н“ „	М 0,05	М 0,9	М 0,6	М 0,4	М 0,2	М 0,2	М 0,05	М 0,05	М 2,50	М 0,20	М 0,10	М 0,01	м 6,5
2. Необработено	М 0,05	М 0,9	М 0,6	М 0,4	М 0,2	М 0,2	М 0,05	М 0,05	М 2,6	М 0,2	М 0,10	М 0,01	м 5,5

н материал от маслини																				
8. Рафинир ано маслино во масло от остатъче н материал от маслини	М 0,05	М 0,9	М 0,6	М 0,4	М 0,3	М 0,2	М 0,42	М 0,35	М 5,5 0	М 2,5 0	-		М 0,25	-						
9. Маслино во масло от остатъче н материал от маслини	М 0,05	М 0,9	М 0,6	М 0,4	М 0,3	М 0,2	М 0,20	М 0,35	М 5,3 0	М 2,0 0	-		М 0,20	-						

М = максимум, м = минимум.

Забележка:

Маслиновото масло трябва да се отхвърли, ако някоя от характеристиките е извън посочената граница.

С цел да се установи чистотата, когато К 270 превиши границата на съответната категория, стойността трябва да се определи отново след прекарване през алуминий.”

3. Забележка 5 към приложение VIII се заменя със следния текст:

„Забележка 5:

За да се направи едно ясно разделяне между трилинолеиновия пик и съседните пикове, или други пречещи вещества, маслиновото масло за осветление и суровото маслиново масло от остатъчен материал от маслини следва да бъдат предварително пречистени, в съгласие със следния метод:

Абсорбирайте 200 микролитра неразредено маслиново масло в колона за течно-твърдо фазова екстракция с пълнеж от силициев диоксид (тип SEP PAC колона - силициев диоксид, *silica cartridge-waters* пореден № 51900).

Промийте триглицеридите с 20 ml безводен хексан за HPLC, в продължение на не повече от 20 секунди.

Изсушете елуирания продукт в азотен поток и разтворете в изопропанол или ацетон (5 ml). Инжектирайте 10 до 20 микролитра в HPLC. Съставът на мастни киселини в маслиновото масло трябва да се провери, за да се уверите, че е еднакъв преди и след пречистването, в рамките на обхвата на точност съгласно приложения метод на анализ.”;

4. Добавя се следното приложение XVII:

„Приложение XVII:

МЕТОД ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА СТИГМАСТАДИЕНИ В РАСТИТЕЛНИ МАСЛА

1. ЦЕЛ

Определяне на стигмастадиени в растителни масла, съдържащи ниски концентрации на тези въглеводороди, и по-специално в необработеното маслиново масло „Върджин” в суровото маслиново масло от остатъчен материал от маслини.

2. ОБХВАТ

Стандартът може да се прилага за всички растителни масла, въпреки че измерванията са надеждни само когато съдържанието на тези въглеводороди е между 0,01 и 4,0 mg/kg. Методът е особено подходящ за откриване присъствието на рафинирани растителни масла (от маслини, остатъчен материал от маслини, слънчоглед, палмови ядки и т.н.) в необработеното маслиново масло „Върджин”, тъй като рафинираните масла съдържат стигмастадиени, а необработените маслинови масла не съдържат.

3. ПРИНЦИП

Изолиране на неосапунващи вещества. Разделяне на стероидна въглеводородна фракция посредством колонна хроматография върху силикагел и анализ посредством капилярна газова хроматография.

4. АПАРАТИ

4.1. Колби от 250 ml, подходящи за употреба с обратен хладник.

4.2. Делителни фунии с обем 500 ml.

4.3. Облодънни колби с вместимост 100 ml

4.4. Ротационен изпарител.

4.5. Стъклена хроматографска колона (с вътрешен диаметър 1,5 до 2,0 cm и височина 50 cm) с тефлоново кранче и подложка от стъклена вата или диск от синтеровано стъкло на дъното. За да подготвите колоната с пълнеж от силикагел, налейте хексан в хроматографската колона с височина приблизително 5 cm и след това напълнете с каша от силикагел в хексан (15 грама в 40 ml), с помощта на порции хексан. Изчакайте да се утаи и разклащайте леко до пълно утаяване. Добавете безводен натриев сулфат до височина, приблизително 0,5 cm и накрая изведете излишния хексан.

4.6. Газов хроматограф с пламъчно-йонизационен детектор, монтиран на колоната сплит инжектор или охлаждащ инжектор (on column) и пещ с възможност за програмиране в рамките на $\pm 1^{\circ} \text{C}$.

4.7. Капилярна колона за газова хроматография с пълнеж от разтопен силициев диоксид (с вътрешен диаметър 0,25 до 0,32 mm и дължина 25 m), покрит с 5 %-ова фаза от фенилметилсиликон, с дебелина на слоя 0,25 mm.

Забележка 1:

Могат да се използват други колони с аналогична или по-ниска полярност.

4.8. Интегриращо и регистриращо устройство с възможност за интегриране от една до друга базова линия.

4.9. Микроспринцовка 5 до 10 ml за газова хроматография с неподвижна игла.

4.10. Електрически нагревателен кожух или котлон.

5. РЕАКТИВИ

Всички реактиви следва да са чисти, освен ако не е посочено нещо друго. Следва да се използва дестилирана вода или вода с най-малко същата чистота.

5.1. Хексан или смес от алкани с интервал на точката на кипене 65 до 70° C, дестилирани с ректификационна колона.

Забележка 2:

Разтворителят се дестилира, за да се отстранят страничните примеси.

5.2. 96 v/v етанол.

5.3. Безводен натриев сулфат

5.4. 10 %-ен алкохолен разтвор на калиев хидроксид . Добавете 10 ml вода към 50 g калиев хидроксид, разбъркайте и след това разтворете сместа в етанол до 500 ml.

Забележка 3:

Приготвеният алкохолен разтвор става кафяв при престояване. Разтворът трябва да е прясно приготвен и да се съхранява в добре запушени шишета от тъмно стъкло.

5.5. Силицкагел 60 за колонна хроматография, 70 до 230 отвори (меша) на ситото (Merck, пореден № 7734 или аналогичен).

Забележка 4:

Обикновено силикагелът може да се използва директно, без третиране. Някои партии силикагел могат обаче да покажат ниска активност, което ще доведе до лошо хроматографско разделяне. При това обстоятелство силикагелът се третира по следния начин: Активирайте силикагелът чрез нагряване в продължение на минимум четири часа при температура 550° C. След нагряването, поставете силикагела в ексикатор, докато се охлади и след това го прехвърлете в шише със запушалка. Добавете 2 % вода и разклащайте, докато не се виждат вече бучки и прахът се движи свободно.

Ако партидите силикагел доведат до хроматограми с не добре разделени пикове, той се третира, както е указано по-горе. Като алтернатива може да се използва изключително чист силикагел 60 (Merck, пореден № 7754).

5.6. Изходен разтвор (200 ppm) на холеста-3,5-диен (Sigma, 99 % чистота) в хексан (10 mg в 50 ml).

5.7. Стандартен разтвор на холеста-3,5-диен хексан с концентрация 20 ppm, получен с разреждане на горния разтвор.

Забележка 5:

Разтворите 5.6 и 5.7 са стабилни за период от минимум четири месеци, ако се пазят при температура под 4° C.

5.8. Разтвор на n-нонакозан в хексан с концентрация приблизително 100 ppm.

5.9. Газ-носител за хроматографията: хелий или водород с чистота 99,9990 %.

5.10. Помощни газове за пламъчно-йонизационен детектор : водород с чистота 99,9990 % и пречистен въздух.

6. ПРОЦЕДУРА

6.1. Подготовка на неосапунващи вещества

6.1.1. Претеглете $20 \pm 0,1$ g масло в колба с обем 250 ml (4.1), добавете 1 ml стандартен разтвор на холеста-3,5-диен (20 микрограма) и 75 ml 10 %-ен алкохолен разтвор на калиев хидроксид, поставете обратния хладник и нагрейте до леко кипене в продължение на 30 минути. Отстранете колбата с пробата от нагревателя и оставете разтвора леко да се охлади (не оставяйте да се охлади напълно, тъй като мострата ще се утаи). Добавете 100 ml вода и прехвърлете разтвора в делителна фуния (4.2) и добавете на 100 ml хексан. Разклащайте силно сместа в продължение на 30 секунди и оставете да се раздели.

Забележка 6:

Ако се получи емулсия, която не изчезне бързо, добавете малки количества етанол.

6.1.2. Прехвърлете долната водна фаза в друга делителна фуния и екстрахирайте отново със 100 ml хексан. Отделете долната фаза отново и промийте три пъти екстрактите от хексан (в друга сепарираща фуния), като всеки път използвате 100 ml смес от етанол и вода (1:1), докато тя достигне неутрално рН.

6.1.3. Прокарайте хексановия разтвор през безводен натриев сулфат (50 g), промийте с 20 ml хексан и изпарете в ротационен изпарител при температура 30°C при намалено налягане (под вакуум), докато изсъхне.

6.2. Отделяне на стероидна въглеродородна фракция.

6.2.1. Вземете остатъка в колоната за фракциониране с помощта на две порции по 1 ml хексан, прокарайте пробата през колоната, като оставите нивото на разтвора да падне до максимума на натриевия сулфат и започнете хроматографското елуиране с хексан с приблизителна скорост на потока 1 ml/min. Изхвърлете първите 25 до 30 ml елуат и след това вземете следващата фракция от 40 ml. След това сложете взетата фракция в облодънна колба с вместимост 100 ml (4.3).

Забележка 7:

Първата фракция съдържа наситени въглеродороди (фигура 1a), а втората фракция – стероидните. По-нататъшното елуиране дава сквален и подобни съединения. За да постигнете добро разделяне между наситените и стероидните въглеродороди, е необходимо да оптимизирате обемите на фракциите. За целта обемът на първата фракция се регулира така, че когато се анализира втората фракция, максимумите, представляващи наситените въглеродороди, да са ниски (вж. фигура 1b); ако те не се появят, а интензитетът на стандартния максимум е нисък, трябва да намалите обема. Във всеки случай пълното разделяне между компонентите на първата и втората фракция е излишно; тъй като не се получава припокриване на максимумите през време на анализа на GC, ако газхроматографските условия се регулират по начина, посочен в 6.3.1. Оптимизацията на обема на втората фракция, ако втората фракция по принцип не е необходима като добра разделяне, става със следващите компоненти. Въпреки това обаче присъствието на голям максимум при време на задържане по-малко с около 1,5 минути спрямо стандартното се дължи на сквалена и е показател за лошо разделяне.

6.2.2. Изпарете втората фракция в ротационен изпарител при температура 30° C при намалено налягане, докато изсъхне и незабавно разтворете остатъка в 0,2 ml хексан. Съхранявайте разтвора в хладилника до анализа.

Забележка 8:

Остатъци 6.1.3 и 6.2.2 не трябва да се държат в сухо състояние и при стайна температура. Веднага щом бъдат получени, се добавя разтворът и разтворите се съхраняват в хладилник.

6.3. Газова хроматография

6.3.1. Работни условия за инжектиране „сплит“:

- температура на инжектора: 300° C,
- температура на детектора: 320° C,
 - интегратор-регистратор: параметрите за интегриране се определят по такъв начин, че да дадат правилна оценка на площите. Препоръчваме метод на интегриране „от базова линия до базова линия“,
 - чувствителност: приблизително 16 пъти от минималната чувствителност
- количество инжектиран разтвор: 1 микролитър,
- програмиране на температурата на пещта: първоначално 235° C в продължение на шест минути и след това увеличение със скорост 2° C/минута, докато се достигнат 285° C,
- инжектор с разделяне на потока 1:15,
- носител: хелий или водород с налягане около 120 kPa.

Тези условия могат да се регулират според характеристиките на хроматографа и колоната, така че да се получат хроматограми, отговарящи на следните изисквания: пик на вътрешния стандарт в рамките на около пет минути от времето, посочено в 6.3.2; пикът на вътрешния стандарт трябва да е минимум 80 % от пълния мащаб.

Газ – хроматографската система се проверява, като се инжектира смес от изходния разтвор на холестадиен (5.6) и разтвор на п-нонакозан (5.8). Максимумът на холеста-3,5-диена трябва да се появи преди п-нонакозана (фигура 1 в); ако това не стане, могат да се предприемат две действия: да се намали температурата на пещта и/или да се използва по-малко полярна колона.

6.3.2. Идентификация на пиковете

Пикът на вътрешния стандарт се появява на около 19-та минута, а на 3,5-стигмастидиена – на относително време на задържане от около 1,29 минути (вж. фигура 1б). 3,5-стигмастидиена се появява заедно с малки количества на изомер и обикновено

двете вещества се елуират заедно като един-единствен хроматографски пик. Въпреки това обаче, ако колоната е твърде полярна или има висока разделителна способност, изомерът може да се появи като малък максимум преди и близко до този на стигмаста-3,5-диена (фигура 2). За да се гарантира това, че стигмастадиените се елуират като един максимум, бихме препоръчали да замените колоната или с такава, която е по-малко полярна, или има по-голям вътрешен диаметър.

Забележка 9:

Референтни стигмастадиени можете да получите от анализа на рафинирано растително масло, като използвате по-малко количество проба (1 до 2 грама). Стигмастадиените дават ясен и лесно идентифициращ се максимум.

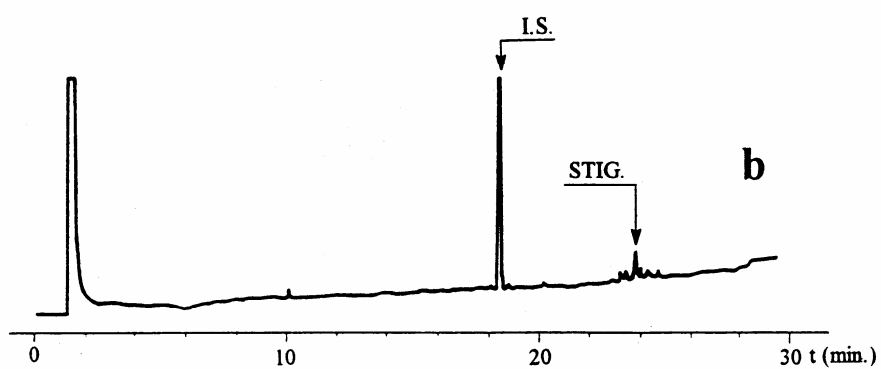
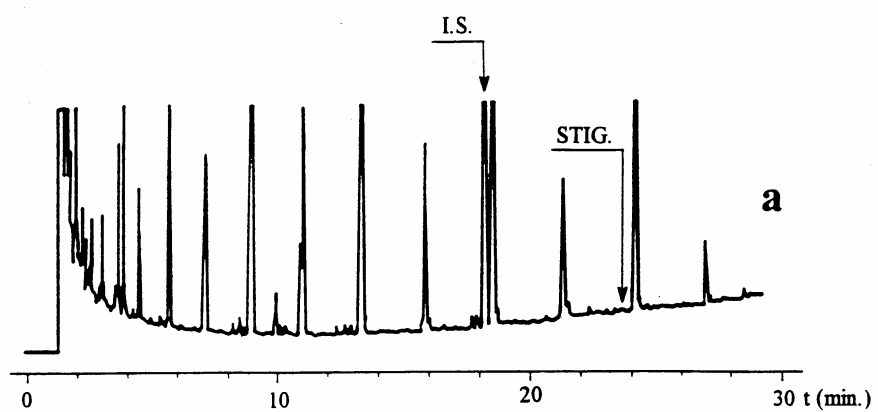
6.3.3. Количествен анализ

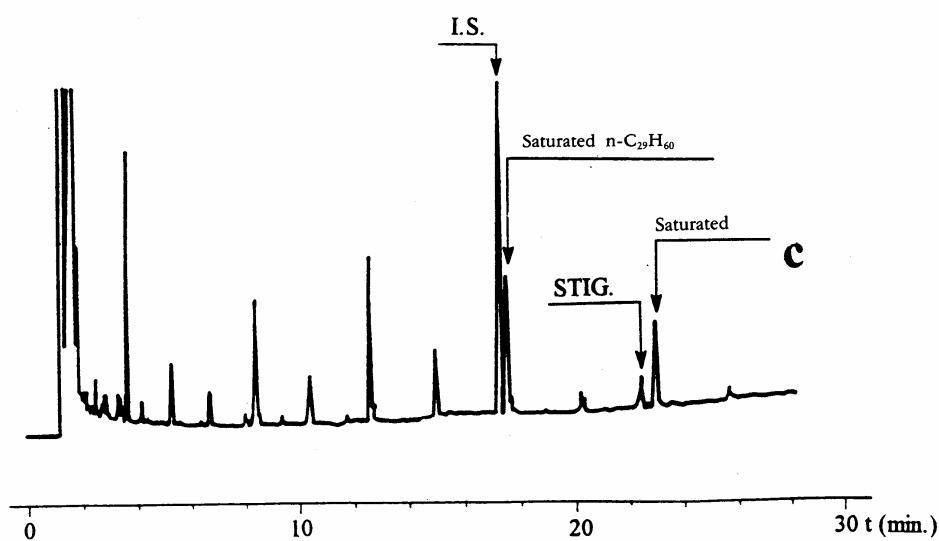
Съдържанието на стигмастадиени се определя по следната формула:

$$\text{mg/kg стигмастадиени} = \frac{A_s \times M_c}{A_c \times M_o}$$

Където: A_s = площта на максимума на стигмастадиените (ако пикът е разделен за двата изомера, сумирайте площите на двата максимума),
 A_c = площ на вътрешния стандарт (холестадиен),
 M_c = маса на стандартната добавка, в микрограмовете,
 M_o = маса на взетата проба масло, в грамовете.

Граница на детекция около 0,01 mg/kg.”

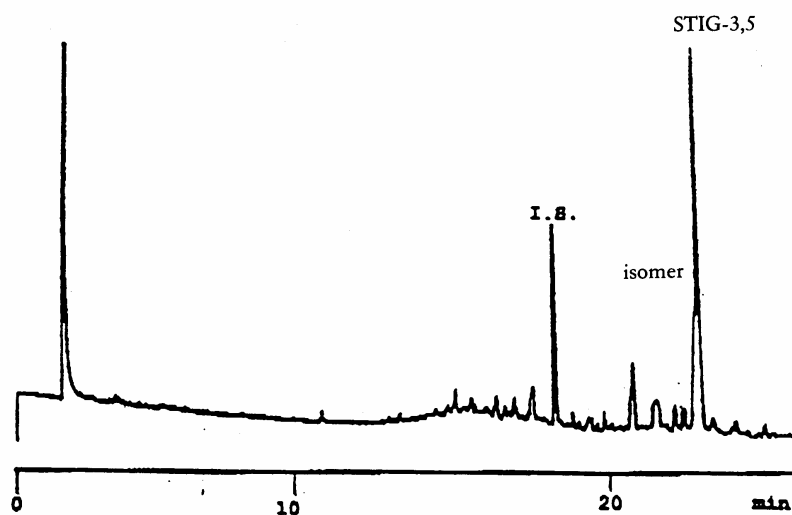

Фигура 1

Газови хроматограми, получени от проби на маслиново масло, анализирани на капилярна колона от разтопен силициев диоксид (вътрешен диаметър 0,25 mm на 25 m), покрити с фенилметилсиликон 5 %, дебелина на слоя 0,25 микрометра.

- а) Първа фракция (30 ml) от необработено маслиново масло, с пръски от стандартно маслиново масло.
- б) Втора фракция (40 ml) от маслиново масло, съдържащо 0,10 mg/kg стигмастadiens.
- в) Втора фракция (40 ml), съдържаща малка част от първата фракция.

Фигура 2

Газова хроматограма, получена от мостра на рафинирано маслиново масло, анализирани на колона DB-5, показваща изомера на 3,5-стигмастadiens.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

„2. А. Наименованията на позиции 1509 и 1510 включват само масла, извлечени единствено чрез третиране на маслини, с аналитични характеристики на киселинния състав и стерола, както следва:

Таблица I

Масно-киселинен състав, като процент от общите мастни киселини

Мастни киселини	Проценти
Миристинова киселина	М 0,05
Линоленова киселина	М 0,9
Арахидинова киселина	М 0,6
Ейкозенова киселина	М 0,4
Бееникова киселина ¹	М 0,3
Лигноценова киселина	М 0,2

М = максимум.

¹ М 0,2 за маслата под позиция № 1509.

Таблица II

Състав на стерола, като процент от общите стероли

Стероли	Проценти
Холестерол	М 0,5
Брасикастерол ¹	М 0,1
Кампестерол	М 4,0
Стигмастерол ²	< Кампестерол
Бетаситостерол ³	m 93,0
Делта-7-стигмастерол	М 0,5

m = минимум.

М = максимум.

¹ М 0,2 до 31.10.1995 г.

² Условието не важи за чисто ясно маслиново масло (подпозиция 1509 10 10) и за маслиново масло от остатъчен материал от маслини (подпозиция 1510 00 10).

³ Делта-5,23-стигмастодиенол + холестерол + бетаситостерол + ситостанол + делта-5-авенастерол + 5,24-стигмастодиенол.

Позиции № 1509 и 1510 не включват химически модифицирани масла (и по-специално реетерифицирано маслиново масло) и смеси на маслиново масло с други масла. Присъствието на реетерифицирано маслиново масло или на други масла се установява с използване на методите, посочени в приложения V, VI, X А и X Б към Регламент (ЕИО) № 2568/91.

Б. Подпозиция 1509 10 включва само маслинови масла, дефинирани в раздели I и II и получени само с използване на механически или други физически средства при определени условия, и по-специално термични условия, които не водят до влошаване качествата на маслото, и които не са подлагани на никакво друго третиране освен измиване, декантиране, центрофугиране или филтриране. Маслата, извлечени от маслини с използване на разтворители, попадат в позиция № 1510.

I. По смисъла на подпозиция № 1509 10 10, „необработено маслиново масло за осветление”, каквато и да е неговата киселинност, означава маслиново масло със:

а) съдържание на парафини, не по-голямо от 350 mg/kg;

б) съдържание на еритродиол и уваол, не по-голямо от 4,5 %;

в) съдържание на наситени мастни киселини при позиция 2 в триглицеридите, не по-голямо от 1,3 %;

г) сума на трансолеиновите изомери, не по-голяма от 0,10 %, и сума на транслинолови + транслиноленови изомери, не по-голяма от 0,10 %;

и

г) една от следните характеристики:

1. пероксидно число не по-ниско от 20 Meq O₂/kg;

2. съдържание на летливи халогенирани разтворители не по-малко от 0,20 mg/kg или не по-малко от 0,10 mg/kg за всеки разтворител;

3. коефициент на екстинкция K₂₇₀ не по-нисък от 0,250 и, след третиране на маслото с активиран алуминиев оксид, не по-висок от 0,11. На практика някои масла със съдържание на свободни мастни киселини, изразено като олеинова киселина над 3,3 грама на 100 грама могат, след прокарване през активиран алуминиев оксид по метода, изложен в приложение IX към Регламент (ЕИО) № 2568/91, да имат коефициент на екстинкция K₂₇₀ по-висок от 0,11. Ако е така, след неутрализиране и обезцветяване в лабораторията по метода, изложен в приложение XIII към упоменатия регламент, те трябва да имат следните характеристики:

- коефициент на екстинкция K₂₇₀, не по-висок от 1,20,

- изменение на коефициента на екстинкция (делта K) в областта на 270 нанометри по-голямо от 0,01, но не по-голямо от 0,16, т.е.:

ΔK	$= K_m - 0,5 (K_{m-4} + K_{m+4})$
K _m	= коефициент на екстинкция при дължина на вълната на максимума на кривата на абсорбция в областта на 270 нанометъра, и

K_{m-4} и K_{m+4}	= коефициент на екстинкция при дължина на вълната с 4 нанометъра по-малка и по-висока от дължината на вълна K_m ;
-----------------------	---

4. органолептични характеристики, включващи откриваеми дефекти, превишаващи границата на приемливостта и резултат от панелната проверка по-нисък от 3,5 съгласно приложение XII към Регламент (ЕИО) № 2568/91 ;

5. съдържание на стигмастадиени, не по-голямо от 0,50 mg/kg.

II. По смисъла на подпозиция № 1509 10 90, „необработено маслиново масло” означава маслиново масло със следните характеристики:

а) съдържание на свободни киселини, изразено като олеинова киселина, не по-високо от 3,3 грама на 100 грама;

б) пероксидно число, не по-голямо от 20 Meq O_2 /kg;

в) съдържание на парафини не по-голямо от 250 mg/kg;

г) съдържание на летливи халогенирани разтворители, не по-голямо от 0,20 mg/kg като цяло и не по-голямо от 0,10 mg/kg за всеки разтворител;

д) коефициент на екстинкция K_{270} не по-висок от 0,250 и, след третиране на маслото с активиран алуминиев оксид, не по-висок от 0,10;

е) изменение на коефициента на екстинкция (делта К) в областта на 270 нанометри не повече от 0,01;

ж) органолептични характеристики, които може да включват откриваеми дефекти в рамките на приемливостта и резултат от панелната проверка по-нисък от 3,5 съгласно приложение XII към Регламент (ЕИО) № 2568/91 ;

з) съдържание на еритродиол и уваол, не по-голямо от 4,5 %;

и) съдържание на наситени мастни киселини при позиция 2 в триглицеридите не по-голямо от 1,3 %;

й) сума на трансолеиновите изомери не по-голяма от 0,05 % и сума на транслинолови + транслиноленови изомери не по-голяма от 0,05 %;

к) съдържание на стигмастадиени не по-голямо от 0,15 mg/kg.

В. Подпозиция № 1509 90 включва маслиново масло, получено чрез третиране на маслинови масла, попадащи под подпозиция № 1509 10 10 или 1509 10 90, независимо дали е смесен или не с необработено маслиново масло, притежаващо следните характеристики:

а) съдържание на свободни киселини, изразено като олеинова киселина, не по-високо от 1,5 грама на 100 грама;

- б) съдържание на парафини не по-голямо от 350 mg/kg;
- в) коефициент на екстинкция K_{270} (100) не по-висок от 1,0;
- г) изменение на коефициента на екстинкция (делта К) в областта на 270 нанометри, не повече от 0,13;
- д) съдържание на еритродиол и уваол, не по-голямо от 4,5 %;
- е) съдържание на наситени мастни киселини при позиция 2 в триглицеридите, не по-голямо от 1,5 %;
- ж) сума на трансолеиновите изомери, не по-голяма от 0,20 % и сума на транслинолови + транслиноленови изомери не по-голяма от 0,30 %;

Г. По смисъла на подпозиция № 1510 00 10, „сурови масла” означават масла, получени изключително от остатъчен материал от маслини, със следните характеристики:

- а) съдържание на свободни киселини, изразено като олеинова киселина, не по-малко от 2 грама на 100 грама;
- б) съдържание на еритродиол и уваол, не по-ниско от 12 %;
- в) съдържание на наситени мастни киселини при позиция 2 в триглицеридите, не по-голямо от 1,8 %;
- г) сума на трансолеиновите изомери, не по-голяма от 0,20 % и сума на транслинолови + транслиноленови изомери, не по-голяма от 0,10 %.

Д. Подпозиция № 1510 00 90 включва маслинови масла, получени чрез третиране на маслинови масла, попадащи под подпозиция 1510 00 10, независимо дали смесени или не с чисто маслиново масло, както и маслинови масла, които не притежават характеристиките на маслиновите масла, цитирани в допълнителните бележки 2 В 2 С и 2 D. Маслиновите масла, попадащи под тази подпозиция, трябва да имат съдържание на наситени мастни киселини при позиция 2 в триглицеридите, не по-голямо от 2,0 %, сумата на трансолеиновите изомери да е по-ниска от 0,4 %, а сумата на транслинолови + транслиноленови изомери да е по-ниска от 0,35 %.

3. Подпозиции № 1522 00 31 и 1522 00 39 не включват:

- а) остатъчен материал, получен от третирането на маслени вещества, съдържащи масло с йодно число, определено по метода, изложен в приложение XVI към Регламент (ЕИО) № 2568/91, по-ниско от 70 или по-високо от 100;
- б) остатъчен материал, получен от третирането на маслени вещества, съдържащи масло с йодно число по-високо от 70 или по-ниско от 100, като площта на максимума, който представлява обема на бетаситостерол¹, определен по метода, изложен в приложение V

¹ Делта-5, 23-стигмастадиенол + хлорестерол + бетаситостерол + ситостанол + делта-5-авенастерол + делта-5,24- стигмастадиенол

към Регламент (ЕИО) № 2568/91, е по-малко от 93,0 % от общата площ на стероловите максимуми.

4. Аналитичните методи за определяне на характеристиките на продуктите, цитирани тук по-горе, са описани в приложенията към Регламент (ЕИО) № 2568/91.